

Aleš Pelikán získal ocenění fair play na celostátním galavečeru neprofesionálního fotbalu

SEDLČANY Učitel ze sedlčanského gymnázia, sportovec, zeměpisář, a od soboty 6. ledna i držitel ceny fair play v anketě FAČR Grassroots neprofesionálního

Dobříš se konalo fotbalové utkání mezi domácí Dobříš a hostujícím SK Petrovice. Při zápase nastala situace, která přesáhla hranice 1. B fotbalové třídy...

Aleš Pelikán u tabule s blahopřáním

ního fotbalu a futsalu – tím vším je Aleš Pelikán.

Přesuňme se zpátky v čase na začátek loňského září. Na stadionu Městského fotbalového klubu

Aleš Pelikán se dostal do běžeckého souboje s protihráčem ve směru na soupeřovu bránu, protihráč však kvůli zranění

Pokračování na straně 10

Byl to celkem fajn rok, říká Štěpánek

REGION Senátora Petra Štěpánka jsme požádali o malé ohlédnutí za jeho prací v Senátu v minulém roce.

Leden bývá měsícem

bilancování. Jak byste zhodnotil uplynulý rok?

Byl to celkem fajn rok. Jeho přelom a začátek

Pokračování na straně 2

Zabíjačka bývala na vesnici velkou událostí

REGION Moje babička, Marie Masopustová z Trkova, vyprávěla o tradici zabíjení prasete na vesnicích v době jejího dětství. Povídala o tom, jak se zabíjačky dělaly v poválečných

letech, jak se zboží z nich potom zpracovalo a co všechno musel hospodář udělat, než takové prasátko přišlo na jeho talíř.

„Vzpomínám na to, jaká byla a jak se dělala zabíjač-

ka, když jsem byla malá. Bylo to kolem roku 1950. Tehdy jsem s rodiči žila v Ředvicích. Dříve se na vesnici skoro v každém stavení soukromě hospodařilo. Lidé měli prasátko, které si

vykrmili a pak udělali domácí zabíjačku. Ale nebylo to vůbec tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Obilí ze svých políček dovezli hospodáři do mlýna semlí na mouku. Měli pak mou-

ku speciální chlebovou na chleba, který si doma pekli, potom klasickou pšeničnou, a ještě šrot pro prasátka a slepice. A ten, kdo měl políček málo nebo jen

Pokračování na straně 5

Sedlčanské překvapila série vloupání

SEDLČANY Na počátku minulého týdne došlo k několika vloupáním na území Sedlčan a v jejich blízkém okolí. Informace o dotčených objektech se liší. Tiskový

mluvčí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje Pavel Truxa nám bohužel ani po několika dotazech přesné informace zatím neposkytl.

Jednou z provozoven, u kterých mělo k vloupání dojít, byl KiK: „Prověřoval jsem u kolegů a zjistil jsem, že k žádnému vloupání

Pokračování na straně 3

Hořící stodola zaměstnala sedm jednotek

KŘEČOVICE Ve středu 10. ledna v 6.38 ráno byl na linku hasičů ohlášen požár stodoly v Křečovicích o půdorysu 12x10 metrů.

„Uvnitř byli ustájeni koně, které se podařilo vyvést ven. Hasiči museli natáhnout 200 metrů doprav-

ního vedení, protože nebylo možné se přímo ke stodole dostat technikou. V 7.17 byla nahlášena lokalizace požáru. Dohašování probíhalo celý den. Stodola se musela vyskladnit. Likvidace byla nahlášena v 17.55,“ uvedla tisková mluvčí hasičů Tere-

za Sýkora Fliegerová s tím, že škoda byla vyčíslena na 850 000 korun a příčina požáru je v šetření.

Na místě zasahovalo nebo se vystřídalo sedm jednotek, z toho profesionální byli ze Sedlčan a Benešova.

Olga Trachtová Hadáčková

Plastové popelnice budou opatřeny čipem

SEDLLEC-PRČICE Zastupitelstvo města Sedlec-Prčice vyčlenilo z rozpočtu obce na letošní rok částku 1,5 milionu korun na nákup 120litrových plastových po-

pelnic a čipů, a to v souvislosti s plánovanou změnou systému plateb za odvoz a likvidaci směsného komunálního odpadu, která je plánována od roku 2025.

„Pro všechny poplatníky budou zakoupeny plastové popelnice, které budou opatřeny čipem, spárovány s čárovým kódem a zane-

Pokračování na straně 3

Dlužné na nájemném městských bytů je celkově přes tři miliony

SEDLČANY Stav dluhu u nájemného v městských bytech byl ke konci minulého roku 2,356 mil. korun, přičemž koncem roku 2022 byl dluh 2,418 mil. korun. Meziročně tak došlo k poklesu o 62 tisíc. A spolu s bytovým domem ve Strojírenské ulici č.p. 791 jde o celkový dluh v částce

3,289 mil. korun (celkový nárůst o 22 tisíc korun). Jde především o staré dluhy na nájemném a službách, které zde jsou již historicky.

Na dotaz, jak město u dlužníků postupuje, nám starosta Sedlčan Ivan Janeček sdělil: „Děláme opatření v podobě právních kroků,

kteří vedou k vymáhání pohledávek. Současně, pokud nemá dlužník do konce roku vše uhrazeno, neobnovujeme od nového roku nájemní smlouvu. Nájemní smlouvy běžně prodlužujeme pouze o rok, nyní však máme dokonce některé nájemníky s jednoměsíční nájemní smlouvou.“ **-bv-**

Byl to celkem fajn rok, říká Štěpánek

Dokončení ze strany 1 (22–23) sice poznamenala z mého pohledu dost divoká a vyostřená kampaň související s prezidentskou volbou, jejíž výsledek ale mě osobně potěšil. Prezidentem se stal Petr Pavel, člověk, se kterým se sice stoprocentně neshodují ve všech jeho pohledech na domácí politiku, ale zároveň muž, který úřadu hlavy státu vrátil tolik potřebnou vážnost a snahu o konsenzus, či o vnášení okrajových témat do centra pozornosti médií i veřejnosti. V průběhu roku jsem měl několik příležitostí se s ním setkat a jsem přesvědčen o tom, že je velmi důstojným reprezentantem České republiky, respektovaným i za našimi hranicemi.

Co konkrétně byste vypíchnul z loňské práce Senátu?

Konalo se celkem šestnáct schůzí. Mimo jiné jsme po nezvykle dlouhé, sedmihodinové debatě, schválili vládní konsolidační balíček, ke kterému mám sice výhrady, ale chápu, že úsporná opatření jsou nezbytná a výsledný návrh byl kompromisem pěti vládních stran. Dále jsme loni schválili třeba stavební zákon, změnu přijímacího řízení na střední školy nebo růst rodičovské

na 350 tisíc korun. Co mě osobně mrzí, byl neúspěch mého návrhu na změnu zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Volební systém, a hlavně způsob rozdělování mandátů v tomto typu voleb podle mě, ale hlavně podle předních

Senátor Petr Štěpánek s prezidentem Petrem Pavlem

českých odborníků, neodpovídá zcela vůli voličů vyjádřené ve volbách. To ovšem neznamená, že se tímto tématem nebudu zabývat i do budoucna.

Pracujete také v některých výborech...

Ano, a i když je to plénum Senátu, kde se nakonec rozhoduje, spousta ne tolik viditelné práce se odehrává v komisích, výborech a podvýborech. Velmi jsem se našel ve funkci člena senátního výboru pro záležitosti Evropské unie – našima rukama prochází tisíce evropských tisků. Po-

ctivě je studujeme a leckdy, jako loni v případě návrhu nařízení EU o schválení typu motorových vozidel a motorů, konstrukčních částí a technických celků z hlediska jejich emisí a životaschopnosti baterie (Euro 7) nebo návrhu naří-

zení EU na zpřísnění norem pro emise CO₂ u nákladních vozidel a autobusů, navrhneme jejich neschválení. V podvýboru pro zemědělství řešíme kontinuální aktuální problémy, například s rozdělováním zemědělských dotací. Stejně tak v komisi pro rozvoj venkova a ve spolupráci s dotčenými ministerstvy aktivně a úspěšně řešíme nejzávažnější problémy venkova – například nesmyslné rozšíření záplavových území, které prakticky paralyzovalo rozvoj některých měst a obcí.

Co podle vás v uplynulém roce nejvíc trápilo obyvatele ČR?

Celoročně jsem s napětím sledoval vývoj inflace a cen energií, který tíživě dopadl na domácnosti i na firmy, především ty, které mají energeticky náročný provoz. V našem regionu například CVP Galvanika nebo Kovohutě Příbram. Proto mě velice potěšilo, že na závěr roku ceny klesly a věřím, že znovuzavedený poplatek za obnovitelné zdroje bude firmám kompenzován.

Když už jsme se octli ve vašem senátním obvodu, co byste zmínil ze své práce pro něj?

Dlouhodobě se zabývám problematikou odtěžování hald. Loni jsem intenzivně jednal mimo jiné se SUL. Diamo o opatřeních při využívání kameniva z odvalu šachty číslo 19 na Příbramsku. Můj zájem o toto téma trvá mnohem déle, než trvá můj senátní mandát, a coby důležitou vnímám každou schůzku v souvislosti s ním. Ať už je to schůzka s představiteli dotčených obcí, ministerstev, firem nebo s jednotlivci z odborné veřejnosti i občanů.

Za obrovský úspěch považuji, že prezident republiky na můj návrh propůjčil Rád bílého lva vo-

jenské skupiny 1. třídy in memoriam brig. gen. Karlu Marešovi za mimořádné zásluhy o obranu a bezpečnost státu a vynikající velitelskou a bojovou činnost.

Velmi mě potěšil výběr studie projektu nové svazkové školy v Mníšku pod Brdy, který byl připraven ve spolupráci obcí a představuje nadčasovou školu, řešící i volnočasové aktivity.

Během roku jsem se intenzivně setkával se zastupci spolků působících v mém senátním obvodu, s hasiči, baráčníky, Vltavánem, horníky... S těmi jsem se vydal i na 27. Setkání hornických měst a obcí ČR do Ostravy a Cech příbramských horníků a hutníků ve mně také loni po roce čekatelství našel hrdého člena. V našem regionu se koná nepřeborné množství společenských a kulturních akcí, jichž se účastním. Z loňska zmíním namátkou jako vždy dramaturgicky a organizačně perfektní Hudební festival Antonína Dvořáka nebo festival hudby na Dobříši. Mám i spousty zážitků jako trubač. V roce 2023 jsem měl možnost hrát například při Hubertské mši v katedrále sv. Víta nebo na koncertě před vyprodaným Rudolfinem. **-mf-**

Cena vodného a stočného vzrostla o osm procent

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU Zastupitelstvo města schválilo žádost Vodohospodářské společnosti Benešov, která pro Krásnou Horu zajišťuje vodohospodářské služby, o zvýšení ceny vodného a stočného pro letošní rok.

Vodné se tak zvýšilo z původních 42,69 Kč na 45,17 Kč a stočné vzrostlo z původních 50 Kč na 55,16 Kč. Celková cena se tedy zvýšila o 8,24% na 100,33 Kč/m³. „Ve výsledné částce už je za-

hrnuta změna DPH, která se v tomto případě zvedla z 10 na 12 procent,“ vysvětluje starosta města Jaroslav Kříž.

Zároveň zastupitelstvo města schválilo podání žádosti o dotaci z Národního programu Životního prostředí na vybudování nového zdroje vody pro město. „Měl by tak vzniknout nový vrt s napojením na stávající vodovodní řád. Žádost o dotaci jsme podali před koncem roku,“ dodává starosta. **-mf-**

Petrovické potěšila aplikace

PETROVICE Nově si občané Petrovicka můžou do svého chytrého telefonu přidat aplikaci Česká obec, díky které budou hned vědět o důležitých událostech v obci.

Uživatelům se zobrazí například kulturní akce, plánované výpadky elektrického proudu, změny ve svozu odpadu, záměry prodeje, koupí, pronájmu, informace o nových vyhláškách i jejich změnách. Události lze po rozkliknutí přidávat i do kalendáře telefonu.

Sabina Motrincová

Na náměstí se pravděpodobně bude platit za parkování

SEDELEC-PRČICE V tomto roce bude zastupitelstvo Sedlece-Prčice s největší pravděpodobností řešit zpoplatnění parkování na sedleckém náměstí, a to prostřednictvím jednoho až dvou parkovacích automatů (jeden vyjde zhruba na 300 000 Kč).

„K tomuto opatření chceme přistoupit s ohledem na to, že část řidičů odstavuje dlouhodobě vozidla na parkovacích mís-

tech a těch je pak nedostatek pro ty, kteří přijedou nakoupit, vyřídít záležitost na úřadě, na prohlídku k lékaři a podobně,“ vysvětluje starostka města Miroslava Jeřábková. „V případě instalace parkovacích automatů vydá zastupitelstvo nařízení obce, kterým by byly nastaveny podmínky zpoplatnění parkování na náměstí, včetně časového rozsahu a ceny parkování.“ **-mf-**

Jsem rád za výpomoc finančního úřadu občanům Sedlčanska s daní z nemovistosti, říká Janeček

SEDLČANY V Sedlčanech od července minulého roku není funkční územní pracoviště finančního úřadu pro Středočeský kraj. Vzhledem ke změnám u daní z nemovistosti na letošek byla pro občany Sedlčanska připravena pomoc takzvaných výjezdních pracovníků úřadu.

„Jsem velmi rád, že se Finanční úřad v Příbrami rozhodl vypomoci našim občanům s daní z nemovistosti, u které došlo vzhledem ke konsolidačnímu balíčku ke změnám. Tyto změny se dle mého zjištění přímo promítnou do výpočtu daně z nemovistosti, kterou ovšem počítá systém,“ sdělil nám starosta Sedlčan Ivan Janeček a doplnil: „Ti, kdo v minulém roce ne-

měnili vlastnictví u žádné z nemovistostí, nemusí vyplňovat formulář. Měla by jim přijít automaticky aktuálně přepočítaná vygenerovaná částka daně z nemovistosti jako každý rok.“

Finanční úřad pro občany v období podávání daňových příznání k daní z nemovitých věcí na letošek pořádá výjezdy svých zaměstnanců do Sedlčan na pomoc s vyplněním a podáním daňových příznání. Úřednice budou v původní budově finančního úřadu v ulici 28. října pomáhat zájemcům po předběžné telefonické dohodě. Kontakty jsou uvedené na webových stránkách města, případně je mohou poskytnout zaměstnankyně recepce městského úřadu. **-bv-**

Plastové popelnice budou opatřeny čipem

Dokončení ze strany 1 seny do systému evidence poplatníků a četnosti svozů a následně předány k užívání,“ přibližuje starostka města Miroslava Jeřábková moderní systém svozu odpadu, na nějž se Sedlec-Prčice chystá přejít.

„Od roku 2025 poplatník uhradí pouze tolik vývozu,

kolikrát vyndá popelnici. To může být buď šestadvacetkrát či dvanáctkrát za rok, pokud ji vyndá jen jednou za měsíc. Zájemci si mohou na vlastní náklady v případě potřeby pořídit i druhou popelnici. Čip a zanesení do systému u druhé nádoby uhradí město,“ dodává starostka. **-mf-**

Fotovoltaickou elektrárnu na škole podpoří Ministerstvo průmyslu a obchodu

SEDLEC-PRČICE Mezi hlavní investice tohoto roku bude ve městě patřit instalace fotovoltaické elektrárny na budově ZŠ a MŠ Sedlec-Prčice. Náklady by měly být přibližně 6,3 mil.

Kč s předpokladem dotace ve výši zhruba 59%, tedy asi 3,8 mil. Kč. O finální částce hrazené z dotace rozhodne Ministerstvo průmyslu a obchodu jako její poskytovatel. **-mf-**

Sedlčanské překvapila série vloupání

Dokončení ze strany 1 do naší provozovny v Sedlčanech nedošlo. Dle dostupných informací od naší oblastní vedoucí se mělo jednat o jinou prodejnu, jiného provozovatele,“ uvedl v odpovědi na náš dotaz Jakub Koutek. Jak se později ukázalo, jde o drogerii Teta. Vyjádření vedení získáme do příštího čísla.

Další informací, která se veřejností šířila, bylo vloupání na čerpací stanici na Červeném Hrádku. Zde mělo dokonce dojít k natočení dodávky pachatelů na videozáznam. Podle zástupce čerpací stanice ale nejsou tyto informace pravdivé. Podrobnější informace nám neposkytli s odvoláním na stále probíhající šetření.

Městská policie poskytla kamerové záznamy

Zeptali jsme se velitele Městské policie Sedlčany Petra Krcha, jakou roli v celé kauze hrála právě městská policie a ten nám řekl: „Vzhledem k tomu, že se jedná o podezření z trestné činnosti vyhrazuje si právo na informace Policie ČR. Za městskou policií k tomu nebudeme podávat žádné informace do konce vyšetřování. Státní policie přebírá veškeré zaštitění a mohu k tomu snad jen říci, že jsme úzce spolupracovali a výsledky budou jistě brzy k dispozici. Státní policii jsme dodávali kamerové záběry a bylo shledáno, že by bylo třeba umístit kamerové body také do míst, která nejsou v současné době zmapovaná.“

Dveře v Pasáži 7 odolaly

Oslovili jsme také provozovatele kavárny Vltavan a ti nám ve středu 10. ledna sdělili: „Nemůžeme sdělovat žádné informace, protože

jsme na policii podepsali, že o věci nebudeme mluvit.“ Z jiných zdrojů však víme, že došlo k poškození vstupních dveří a pachatel, či spíše pachatelé, si v brzkých ranních hodinách, okolo čtvrté hodiny, odnesli lup v podobě pokladny s hotovostí asi 4,5 tisíce korun. Největší škoda však vznikla právě díky poškození dveří. Ty měly být v hodnotě okolo tří set tisíc korun. Nyní jsou již opravené a plně zabezpečené.

K dalšímu pokusu o krádež mělo dojít o den dříve, tedy v brzkých ranních hodinách v úterý 9. ledna. V ten dne se pachatelé pokoušeli dostat do jednoho

gymnázium. Na podrobnosti ohledně vloupání jsme se zeptali Jana Vystyda, který provozuje bistro společně se svým bratrem Pavlem.

Kudy se do vaší provozovny pachatel vloupal? Zcizil nějakou větší finanční hotovost?

Zloděj vypálil okno z ulice, vzal z kasy tři tisíce korun, a jinak už nic. Vypálil také dveře.

Už se po dobu fungování vašeho bistra stalo, že se k vám někdo snažil vloupat?

Ano, jednou se to už stalo, a to zhruba před rokem. K vloupání došlo zcela stejným způsobem. Také tenkrát se nám z pokladny

Bistro Americano v Nádrazní ulici je jednou s poškozených provozoven.

krámku v Pasáži 7, avšak nebyli úspěšní. O násilný vstup do prodejny se pokoušeli okolo 20 minut, ale nepovedlo se jim to. Je vidět, že dnes již existují dveře, do kterých není snadné se dostat, i když u všech vniknutí či pokusů pachatelé ukázali jistou dávku zručnosti. Ta jim však naštěstí nebyla příliš platná.

V bistro Americano noční návštěvník vypálil okno i dveře

Jednou z provozoven, kterou navštívil začátkem minulého týdne v pozdních nočních nebo časných ranních hodinách nezvaný host či hosté, je bistro Americano v Nádrazní ulici naproti

ztratily tři tisíce, a to proto, že v ní přes noc vyšší finanční částku nenecháváme. Jenom takovou, abychom měli druhý den zákazníkům na vrácení peněz.

Budete nyní podnikat nějaká opatření, aby vaše provozovna byla lépe zabezpečena proti vloupání?

Už jsme podnikli. Nechali jsme nainstalovat kamery se záznamem.

Nejenom z informací z této provozovny, ale i z dalších, které postihla v první dekádě ledna série vloupání v katastru města, je zřejmé, že pachatelé nadešly největší škody hlavně na zdejších zařízeních.

Připravili Olga Trachtová Hadáčková, David Myslíkovjan a -bv-

Nejmenší sbor dobrovolných hasičů omladil

VELBĚHY Začátek nového roku je v mnoha obcích ve znamení výročních členských schůzí dobrovolných hasičů. Platí to i pro členy nejmenšího SDH v regionu v osadě Velběhy, kteří se vsobotu 13. ledna sešli v místním hasičském klubu.

Velběžský dobrovolný sbor, založený v roce 1970, je nejenom nejmenší, ale také nejstarší, pokud se týká věkového průměru. Ten až donedávna činil bezmála 68 roků. Vzhledem k tomu, že na sobotní schůzce byl přijat nový člen, jemuž bude teprve šestadvacet let, a několika dalším je kolem pětácti, sbor přece jenom omladil. Nejstarším členem je nyní Antonín Kadeřábek, který brzy oslaví 87. narozeniny.

Schůzku členů SDH Velběhy, kterých je v současné době třináct, navštívil rovněž starosta okrsku č. 14 František Hofman, a popovídat si přišlo i několik kolegů ze sousedního SDH Osečany. Starosta osečanských dobrovolných hasičů Jiří Kadeřábek mladší ocenil práci velběžských kolegů, kteří se scházejí na brigádách ve své osadě a v rámci svých možností pořádají i různé akce, jako byly soutěže o nejlepší štrůdl, nebo o nejhezčí pomlázku. „Vím, že pokud si něco sami nevymyslíte, žádnou kulturu ve Velběhách nemáte,“ řekl s uznáním Jiří Kadeřábek.

David Myslikovjan

Pochod zmrzlou krajinou zlákal hodně turistů

PŘEDBOŘICE Příznivci turistiky a procházek se v sobotu 13. ledna po obědě začali scházet na předbořické návsi, kde startoval oblíbený pochod z Předbořic do Předbořic. Letošní trasa byla dlouhá skoro 11 kilometrů a vedla přes Řenkov, Březí, Zlučín a okolo Lašovic zpět do Předbořic.

Sabina Motrincová

TI NAŠI ZÁSTUPCI. CO O NICH VÍME? KAMÝCKÉ - TY VÁM PŘEDSTAVÍME (2)

Aby se dílo dařilo

KAMÝK NAD VLTAVOU V této rubrice představujeme kamýcké zastupitele. Dnes má slovo předsedkyně kulturní komise a vedoucí souboru Kamýčan Jaroslava Špačková, která je v zastupitelstvu čtyři volební období. V Kamýku nad Vltavou žije od narození.

Co ji v obci štvalo a co už neštev?

„Špatná hlavní silnice. Už je opravena. Fasády na domech v centru – postupně se také už opravují.“

Je snad něco, co ji števte pořád?

„Budova bývalého kina, která není ve vlastnictví obce. Hyzdí průjezdní komunikaci. A ještě mě mrzí, že motoristé nevyužívají parkoviště pod farou.“

Co se i jejím přispěním změnilo k lepšímu?

„Propagace a reprezentace obce – mnohá vystoupení folklórního souboru v České republice i mimo

ni. Sjednocení občanů v jeden dobrovolný kolektiv – jednou za rok společný tanec pod májkou. Při rekonstrukci místního Coopu nebyl vůbec v plánu bezbariérový přístup, na který jsem upozornila radu. A měla jsem pocit, jako by o to nikdo nestál, ale dnes tam nájezd je, a já v duchu žiju tím, že je můj.“

Jaké je její hobby?

„Turistika, vodáctví, výuka tance, fotografování.“

Co ji drží, aby žila právě v této obci?

„Líbí se mi tu krajina, mám ráda venkov, kde se všichni známe. Žiju tu od mala. Můj vděk patří starostovi a místostarostovi, kteří s vývojem obce pokračovali a obec neustále dávají do pořádku a zvelebují. Ve svém věku již mám srovnání s předešlými starosty.“

Kdyby měla volné ruce, co by chtěla v Kamýku nad Vltavou změnit?

„Vybudovat parkoviště z meze naproti školní tělocvičně, parkoviště naproti bytovce na sídlišti směrem k ‚Pentagonu‘ a zpevnit tam stráž. Opravit fasády na hlavní třídě. Vojenský park zrušit – to už je rozjednané. Zbourat budovu bývalého kina a udělat rekonstrukci náměstíčka ve středu obce. Vytvořit větší prostor pro knihovnu a koupit kulatý stůl do zasedací místnosti.“

Přání pro tento rok?

„Ať jsou lidé k sobě pozorní, dokáží si pomáhat, dodržují obecní pravidla, pořádek, zapojují se do akcí. Ať dokáží mluvit i o tom pozitivním a méně kritizují. Zkrátka, aby jen nepopisovali, co je špatně, ale aby i sami něco dělali, aby se dílo dařilo.“

Ptala se Hanka Synková

Stalo se před 30 lety (2)

V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z druhého čísla roku 1994.

Prvním novorozencem roku 1994 na Sedlčansku byla holčička z Vysokého Chlumce. Narodila se 2. ledna v příbramské porodnici a vážila tři a půl kilogramu.

V předvánočním prodeji v sedlčanském knihkupectví vzbudily největší zájem Paměti plané růže Karla Bazala, kuchařka 100 a 1 bramborových jídel od Jany Frolíkové a dvoudílný román Vlasty Javořické Mrtvé oči.

O krátké ohlédnutí za uplynulým rokem 1993 v oblasti nezaměstnanosti na Sedlčansku byl v Rozhovoru týdne požádán vedoucí sedlčanské pobočky Úřadu práce Příbram Miloš Hošínský: „Málo se nám hlásí lidé kvalifikovaní. Vyjma těch kvalifikací, které nacházejí své uplatnění téměř u jediné organizace. To byl případ vyučených nožířek, jež propouštělo KDS a pro něž se v Sedlčanech těžko nachází srovnatelně kvalifikované zaměstnání. Největším problémem, s jakým se potýkáme, spočívá v tom, že na nás firmy požadují především kvalifikované pracovníky v těch profesích, v kterých je jejich evidentní nedostatek (truhláře, zedníky a podobně).“ A ze kterého sedlčanského podniku přicházelo nejvíce uchazečů? „Především z KDS a Hamira, dále pak ze zemědělských družstev. Potom už to bývaly jednorázové situace, jako když došlo ke zrušení štetkovického střediska Státního statku Sedlčany k 31. prosinci 1992,“ uvedl Hošínský.

Z rozhovoru se starostou Dublovic Jindřichem Bláhou jsme se mimo jiné dozvěděli: „Máme tu evidováno 18 soukromých rolníků a 88 živností. Jediným soukromým zemědělcem v tom původním slova smyslu je pan Plavec na Samotě u Líchov, který takto vydržel navzdory krajní nepřízni minulého režimu v této formě hospodaření. Poblíž Líchov se staví nový hotel a od roku 1995 bude možnost využívat moderně vybudovanou skládku na Bytíze. V současné době jsou Dublovice rozkopány, protože budujeme kanalizaci.“

Černou kroniku ovládli zloději. Nejprve vloupáním do objektu lomu v Solopyskách: „Krom jiného zde byla odcizena kovadlina, vrtačka, vidiové špičky, pneukladiva, zářivky, přímotopné radiátory – to vše v hodnotě 90 tisíc Kč.“ Rovněž i mlýn v Podlipí u Třebnic byl vyloupen: „Pachatel vnikl dovnitř rozbitým oknem a odcizil lihoviny a keramický džbán. Škoda činí asi 3 tisíce Kč. Další škodu, přibližně za tisíc Kč, však způsobil poškozením několika dveří.“ A zloději se nevyhnul ani majitel avie upravené na odtahování vozidel: „Auto bylo zaparkováno na odstavné ploše nad podnikem BIOS, kde po něm zbylo jen rozbité sklo.“

-mk-

V pondělí 15. ledna uplynulo 10 let od úmrtí paní **Marušky Hubičkové.**

Kdo jste ji měli rádi, věnujte ji tichou vzpomínku.

Zabíjačka bývala na vesnici velkou událostí

Dokončení ze strany 1
malé, nemohl si dovolit vykrmit prase velké, protože neměl tolik šrotu z vlastního obilí. Mnohdy tak hospodář z prasete moc neměl. K tomu se muselo ještě státu odevzdat z každého zabitého prasete šest kilo vyškvařeného sádla! Takže, když odevzdal povinné sádlo, zbylo mu jen pomálu.

Na jaře nebo v létě náš tatínek koupil od jiného zemědělce, který choval malá prasátka, jedno pro nás. To se do zimy muselo vykrmit, aby byla zabíjačka. Na tu jsme se vždycky jako děti moc těšili. Byla to

ny zabíjačky ve vsi. Sešli se i blízcí příbuzní. U nás se vždycky říkávalo: „Prase jich má hodně“. Pak už mohla začít samotná práce.

Když bylo všechno hotovo, dovařilo se a uklidilo, tak jsme jako děti dostaly za úkol roznést po sousedech jitrnice, jelítka a polívku. Na to jsme se nejmíc těšili. Od každého jsme dostaly od cesty dvě, tři nebo pět korun. Z toho jsme měly velikánskou radost a říkaly jsme, že to jsou naše peníze. Vždycky jsme se s bráškou Pepou poctivě o vydělané peníze rozdělili. Rozdávát výslužku sousedům byla tradice. Když zabíje-

taky docela rychle sníst, protože ani ledničky nebyly. Hodně se zase rozdalo sousedům a příbuzným. Co zbylo, zavařilo se do sklenic. I čerstvé maso hned po zabíjačce se hodně zavařovalo, aby vydrželo po celý rok.

Dneska už zabíjačka vypadá docela jinak. Pro řezníka se dojde autem, voda na páření se vaří v pářáku venku na dvoře, někdo má i místnost

přímou na zabíjačky a vyrábění zboží. Svoje prase, které si vykrmuje, má už teď málokdo. Zabíjačka je samá práce, lidé si radši maso koupí v obchodě. Tenkrát to ale na vesnicích nebylo skoro možné. Do města se jezdilo výjimečně. Lidé žili ze zásob, které si sami vypěstovali. Ani maso se nejedlo tak často jako teď, protože bylo vzácnější.“

Kateřina Petržílková Vocová

velká událost. Maminka upekla asi týden předem tři velké buchty. Slané pečivo z mouky, vody, soli a droždí, které se přidává do jitrnic a prejtu. Také připravila všechno potřebné koření na dochucování a věci, které jsou pro zabíjačku nutné. V den zabíjení dal tatínek vařit na plotnu velké hrnce s vodou na spaření prasete. Utloukl smůlu (smolu), která se používá na odstranění štetin. Kůže prasete se nejdřív polije horkou vodou, pak posype smolou a znovu polije vodou. Dělá se to proto, aby šly štetiny dobře dolů. Náš tatínek také přinesl necky, které sám vyráběl. Skladovaly se ve stodole a vyndávaly jen jednou za rok, právě na zabíjačku.

Brzy ráno k nám přišel řezník. Šel pěšky s rancem na zádech, ve kterém měl svoje věci, které ten den potřeboval. Byl to pan Hlaváček z Huštiláře. Chodil tenkrát na všech-

li prase oni, přinesli zase na oplátku dobroty nám.

Mrazáky tenkrát lidé neměli. Aby se maso uchovalo co nejdéle, dávalo se do soudku od piva nebo soudek hospodář nechal vyrobít od truhláře. Maso se naložilo do soli, napěchovalo pořádně do sudu, na něj se dalo kulaté prkýnko a zatížilo něčím těžkým. Většinou kamenem. My používali hranatý kamenný patník, který se tenkrát dával k polím. Sud se uskladňoval v chladném sklepě. Za týden se maso zalilo studenou ale převařenou vodou a nechalo dál zrát. Za pět týdnů se ušlo. Kdo ještě neměl svoji postavenou udírnu venku, ušil v komíně. Každé stavení tenkrát mělo dvířka do komína v nějaké místnosti. Do díry se kusy masa zavěsily a pod nimi v kamnech se topilo. Uzené se muselo

MEDITERRA – Sedlčany, s. r. o.

přijme na HPP

IT ADMINISTRÁTORA

Do našeho IT týmu hledáme nového kolegu na pozici IT administrátor, který bude samostatně s podporou holdingového IT teamu provozovat a rozvíjet SW a HW infrastrukturu v oblastech, jako jsou např. serverové OS, MS AD, virtualizační platforma, zálohovací řešení, včetně administrace a podpory HW a SW, 1/3 v měsíci placená pohotovost

Požadavky:

- SŠ (VOŠ, VŠ výhodou)
- praxe v oboru
- zkušenost s administrací HW a SW
- znalost produktů – MS Office, Windows, Windows Server
- základní znalost networkingu, LAN/WAN včetně TCP/IP
- schopnost pracovat v týmu
- pečlivost, systematickosti, odpovědnost
- pracovitost, proaktivnost a samostatnost
- angličtina (min. pasivně – schopnost četby a orientace v dokumentaci)

Nabízíme:

- flexibilní pracovní dobu, možnost 1 dne v týdnu práce z domova
- v souvislosti s pracovní pozicí služební mobilní telefon a notebook
- zajímavé a rozsáhlé různorodé IT prostředí s možností seberealizace
- oborové vzdělávání a odborný růst
- zajímavé finanční ohodnocení
- možnost podílet se profesně, ale i společensky na zajímavých projektech a aktivitách
- zaměstnanecké benefity (5 týdnů řádné dovolené, 3 dny placeného volna za rok, příspěvek na stravování – výběr z několika jídel, odměna při životním jubileu, slevy na přírodní kosmetiku firmy Nobilis-Tilia, slevy na vybrané rehabilitační služby, příspěvek na dopravu, benefitní program – Cafeterie, karta Multisport)
- nástup možný ihned nebo dle dohody

Životopisy můžete zasílat do 26. 1. 2024 na e-mail: jaroslava.haskova@mediterr.cz

V případě dotazů, kontaktujte prosím p. Ptáčka, tel.: 739 321 201, e-mail: libor.ptacek@mediterr.cz

- Prodám Škoda Fabia combi 1.9 SDi, cena dohodou. Tel.: 733 422 000. 5/24
- Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 6/24

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms narezané a naštipané. Dovoz zdarma. Tel.: 773 770 753

Sádrokartony

Martin Kadeřábek

Tel.: 723 647 097

STŘÍPKY Z MINULOSTI (6)

Uhřice a Třebnice, jak se to rýmuje

Co mají společného Uhřice, Třebnice a dva významní rakouští vojáci? I velké rody mají skromné začátky a počínají se z malých vísek.

Příslušníci čtvrté větve Radeckých z Radče se shodou okolností ocitli v malé vesničce Uhřice v Českém Meránu. Původně sídlili na tvrzi Radeč severně od Nového Bydžova. Roku 1646 totiž rytíř Jan Jiří Radecký z Radče, hejtman Vltavského kraje, zakoupil uhřický statek. Žil poté ve zdejší tvrzi, která byla přestavěna na větší sídlo, při němž byl pivovar. K původní budově přibyla postranní křídla, takže vznikl objekt kolem čtvercového nádvoří. Stavba se od té doby nazývala zámek. Zámek měl věžičku se zvonkem na svolávání robotníků, ale o 200 let později vyhořel. Dodnes se zachovalo pouze jedno obytné křídlo nad potokem s mohutnými opěráky a sgrafitovou výzdobou. Radecký tu ale bydlel plných pětácti let. K Uhřicím ještě přikoupil roku 1659 Třebnice u Sedlčan, i ty budou hrát roli v našem příběhu.

Co nás ale zajímá je fakt, že byl prapradědem obou zatím neznámých vojenských pánů. Roku 1694 byl povýšen do panského stavu.

A zde se nám počne náš příběh dělit do dvou dějových linií. Po smrti Jana Jiřího z Radče hospodařili na Uhřicích jeho dva synové, Kryštof Ferdinand a Petr Eusebius, několik let společně. Otcovské dědictví si rozdělil až roku 1698. Starší syn, Kryštof Ferdinand Radecký z Radče a na Uhřicích, byl praděd prvního z těch doposud skrytých pánů. Mimo rodové sídlo Uhřice vlastnil ještě Mezilesí. Mladší syn, Petr Eusebius Radecký z Radče, byl praděd zase toho druhého neznámého. Chtě nechtě musel opustit

Uhřice a přesídlit na Třebnice. Protože tu neměl kde zůstat, nechal zde postavit zámek. Mimo to vlastnil ještě Tvoršovice.

Uhřická linie

Dcera Kryštofa Ferdinanda, Barbora Anna (Anežka) Radecká na Uhřicích, byla babička jednoho a praradče druhého z našich dvou neznámých. Provádala se za Jana Kryštofa Malovce z Malovic. Spojily se tak dva české šlechtické rody, Radečtí z Radče a Malovci z Malovic. Mimo

Uhřická tvrz, sídlo Radeckých

jiné děti měla dceru Karolinu Apolenu Malovcovou z Malovic, jež se provdala za Josefa Jiřího Jeníka z Bratřic na Radvanově a Dolních Hrachovicích.

To tedy byli rodiče našeho prvního neznámého. A kdo jím tedy byl? Tím neznámým byl rytíř Jan Nepomuk Vojtěch Baltazar Ignác Jeník z Bratřic, který se narodil roku 1756 na záměčku v Radvanově u Mladé Vožice. Rod Jeníků se psal z Bratřic podle visky za Pacovem.

Jeho sestra, Kateřina Antonie Anna Jeníková z Bratřic, se vdala za Františka Josefa, hraběte Vratislava z Mitrovic, narozeného na zámku v Nových Mitrovicích (Přestavkách). Společně pak hospodařili v Radvanově a Ústějově. Jan Jeník tu u ní v roce 1838 trávil delší čas, kdy sbíral lidové písničky z Mladovožicka.

Jan Jeník studoval už od osmi let v pražském Klementinu, kde strávil šest let v jezuitském gymnáziu. Přísný řád, špatná

strava a komunikace povolená pouze v latině v něm vyvolaly odpor proti jezuitům. Poté studoval filozofii a práva, studia však nedokončil a dal se na vojnu. Bylo to za císařovny Marie Terezie. Sloužil pod významným vojevůdcem generálem Laudonem. Z jeho jména pochází zvolání či kletba himmellaudon! (německy Himmel Laudon, tj. Nebesa, Laudon!) a také na jeho počest vznikla česká lidová píseň „Generál Laudon jede skrz vesnici, má bílou čepici“.

Roku 1797 rytíř Jan Jeník z Bratřic ležel s vojskem na Rýnu. Sestra Kateřina Anna ho tehdy zvala na svatbu s hrabětem Vratislavem z Mitrovic, a protože Jeník tou dobou zdědil po svém strýci, baronu Malovcovi z Malovic, střežimířské panství, vymohl si dovolenou. Tuto část jeho života ztvárnil spisovatel Alois Jirásek v Písničkách. Jsme svědky přivítání „bílého oficíra“ ve Střezimíři a sledujeme, jak se Jeník stal statkářem. O žních chodil na pole, bavil se při dožínkách, přijímal návštěvy, sbíral písničky a Jirásek nezapomněl v příběhu ani na lásku. Když Jeník srovnal pohodlný život na venkově s útrapami vojenského života, rozhodl se odejít z vojska.

Po dovršení dvaceti pěti let služby, jako důstojník uplatnil nárok na výslužné. Nechal naposled nastoupit svoji setninu a jako císařský hejtman (setník) se rozloučil tenkrát neběžným způsobem, připomněl

Jana Žižku, který „vojsko německé jako stádo rozplašil a zahnal“, připomněl i Prokopa Holého „před kterýmž veškerá říše německá trnula, též i Řím“.

Vlastenecký hejtman poté žil v Praze, kde se stal známou a váženou osobností, ve společnosti vítanou. Zanechal po sobě rozsáhlou písemnou pozůstalost, která je dnes uložena v Národním muzeu. Jsou to čtyři řady tzv. Bohemik, celkem 24 svazků. Obsahují přepisy ze starých knih, rukopisů a jsou vyzdobeny přílohami pocházejícími z různých knihoven a archivů. Jsou mezi nimi i české písničky.

Hejtman rytíř Jan Jeník z Bratřic, mezi přáteli nazývaný „poslední táborita“ se dožil téměř devadesáti let. Zemřel v roce 1845 v Praze. Byl pohřben do hrobky v kostele v Chotýšanech u Benešova. Pohřeb obstaral prasynovec Vratislav z Mitrovic, pán na Voticích. Šlechtický znak Jeníků byl na rakvi obrácen na znamení, že zemřel poslední svého rodu.

Třebnická linie

Již jsem předeslal, že Třebnice získal Petr Eusebius Radecký z Radče. Po něm majetek přešel na jeho jediného syna Václava Leopolda Jana Radeckého. Dále Třebnice zdědil starší syn Petr Eusebius II. Radecký z Radče a na Třebnicích. Za manželku si vzal Marii Venantii rozenou Bechyňovou z Lažan. A to byli tedy rodiče našeho druhého neznámého. Tím slavným synem byl Josef Václav Antonín František Karel hrabě Radecký z Radče, pozdější rakouský maršál a vojevůdce.

Pocházel ze starobylého českého šlechtického rodu, ale jeho skutečnou vlastí nebyly Čechy, ale rakouské mocnářství. Byl to významný rakouský vojenský velitel, strateg, politik

a vojenský reformátor, jenž je považován za jednoho z nejlepších vojevůdců Evropy 19. století. Působil i jako pobočník generála Suvorova. Podílel se na porážce francouzského císaře Napoleona. Stal se polním maršálem a aktivní vojenskou kariéru završil vítězstvím v Itálii v úctyhodných dvaosmdesáti letech.

Josef Václav Radecký z Radče je bezesporu jeden z nejvýznamnějších vojenských velitelů historie, ale je také současně i poněkud kontroverzní postavou naší minulosti. Když v lednu roku 1858 zemřel, byl v Praze na Malostranském náměstí již v listopadu téhož roku vztyčen jeho pomník, který byl po vyhlášení samostatného Československa v roce 1919 odstraněn (dnes je umístěn v Lapidáriu Národního muzea). Starého maršála tak dodnes připomíná zejména slavný Pochod Radeckého z pera Johanna Strausse staršího, jenž patří k nejhranějším skladbám vůbec.

Václav Radecký zemřel v roce 1858 ve své rezidenci ve státní vile v Miláně. Ve Vídni nato nechal císař František Josef I. zesnulému uspořádat pohřební průvod spolu s přehlídkou vídeňské posádky. K odpočinku byl uložen na místě zvaném Heldenberg.

Nu a dobrali jsme se společně až k závěru našeho příběhu, kde se nám dějové linie zase spojují. Jak?

Z předchozího velmi zřetelně vyplývá, že hejtman rytíř Jan Jeník Bratřic a maršál hrabě Václav Radecký z Radče byli vzdálenými bratřenci se společnými předky pocházejícími z Uhřic v Českém Meránu. I takto zajímavé náhody nám někdy mohou dějiny připravit. Jak napsal Č. Habart: „Uhřice jsou malé, ale dějiny mají bohaté“.

Tak již tedy víte? Uhřice a Třebnice, jak se to rýmuje...

Miroslav Fiala

Nová kniha Markéty Vítkové se křtila čtyřikrát, byl pokřtěn každý její roh

SEDLČANY V městské knihovně se v pondělí 8. a ve středu 10. ledna konaly hned čtyři křty nové knihy spisovatelky Markéty Vítkové, která se věnuje tvorbě pro děti na různá témata a mimo jiné jim přibližuje různé handicapované lidi, kteří žijí i kolem nich, nebo se s nimi mohou v budoucnosti setkat. Tentokrát spisovatelka uvedla malé čtenáře do světa nevidomých.

Její nejnovější publikace dostala název Kde je Fido?

Markéta Vítková představila v knihovně dětem svoji nejnovější knížku a povídala si s nimi o světě nevidomých.

a je volným pokračováním titulu Narozeninová kočka o nevidomém dědovi. „Díky knize narozeninová kočka jezdím za dětmi například do školek, škol nebo knihoven a přibližuji jim během interaktivních besed jaké to je být nevidomý,“ představuje Markéta Vítková svoji knížku, která vznikla i ve speciální audio a haptické podobě, aby ještě lépe vidícím ukázala svět zrakově postižených, a aby byla přístupná právě i pro zrakově postižené čtenáře. Je v ní klasické i Braillovo písmo, běžné i hmatové obrázky a hlavní příběh je namluvený do audio podoby, jejíž součástí jsou písničky o koč-

kách od Aleny Kubínové.

Nyní spisovatelka bude moci za dětmi jezdit se dvěma svými stejně zaměřenými knížkami. Poprvé měla možnost povídat si s nimi o obou publikacích minulý týden právě v sedlcanské knihovně. A proč hned čtyřikrát? „Program je určen pro žáky prvních tříd obou sedlcanských základních škol a nemohou tady být čtyři třídy najednou. Paní knihovnice vymyslely, že každá třída po-

kých z *Třince a besedy děláme i tak, že přijde zrakově postižený člověk, který má vodícího psa, má vlastní zkušenosti a besedy děláme v tandemu.*“

A jaký je děj knihy? Nevidomý děda chce potěšit babičku, která bude mít narozeniny a jako dárek vybere kočku. Vzhledem k tomu, že nevidí, je pro něj výběr složitý, a tak potřebuje pomoci. S výběrem mu pomohou vnuci. Spisovatelka doplnila, že knížky Narozeninová

křtí jeden roh knihy, takže křtíme čtyřikrát,“ vysvětlila Markéta Vítková, která předstoupovala před děti tak, aby zprvu nevěděly jak vypadá, a snažily se spisovatelku představit si výhradně podle jejího hlasu. Všechny děti totiž měly zakryté oči šálami a šátky.

Na otázku, jestli se pohybovala ve světě nevidomých, Markéta Vítková odpověděla: „Dlouho ne, ale potom jsem poznala tchána, který byl právě nevidomý. To byl pro mě impuls věnovat se tomuto tématu. Díky knížce jsem se s nevidomými začala scházet na besedách. Oslovili mě ze Sjednocené organizace nevidomých a slabozra-

kočka o nevidomých, Jak barevná je modrá o autismu a Vozičkov, který je o světě tělesně handicapovaných lidí, tvoří sérii, nazvanou Knižní mosty. Tyto knihy mají představit lidem bez handicapu svět lidí s handicapem. Nyní vzniká již čtvrtá publikace, a to o neslyšících.

Markéta Vítková pochází z Hradce Králové a žije a tvoří pro dětského čtenáře v Sedlčanech. Kromě již zmíněných publikací je také autorkou knih a audioknih O velrybě ze Sedlčan, Není moře jako moře, Kamil – malíř snů, Dávej pozor, Překvapení skřítky Modrovouska a dalších.

David Myslikovjan

V muzeu jsou k vidění modely od studentů ČVUT

SEDLČANY Výstava Česká vrcholná gotika v modelech, kterou lze nyní navštívit v Městském muzeu

a zabydleny drobnými figurkami. Návštěvníci zároveň názorně uvidí vzájemnou velikost vybraných pamá-

Sedlčany do pátku 1. března, je dílem studentů programu Architektura a stavitelství na Fakultě stavební ČVUT v Praze.

Jednotlivé modely vznikly jako závěrečné práce nutné k úspěšnému splnění předmětu, který vedou Michal Chalupa a Vojtěch Dvořák. Jako stavební materiál slouží ve všech případech dřevitá lepenka, modely jsou díky přesnému laseru vyvedeny do detailu včetně interiérů

tek, protože všechny exponáty byly zhotoveny v jednotném měřítku 1:100.

Vernisáž výstavy se konala ve čtvrtek 11. ledna. Bohužel se jí nemohl zúčastnit nikdo z autorského kolektivu, a tak veškeré technické údaje a řada zajímavostí ze zákulisí dílny na FS ČVUT zazněly z úst muzejníků. Zasloučeným komentářem přispěl také starosta Ivan Janeček, kterému je modelářství rovněž blízké.

Pavel Žak

Šťastná rodina šťastných vyhrála hlavní cenu tomboly

PETROVICE Křesťanský ples v sobotu 13. ledna v Obecním domě otevřel místní plesovou sezónu, která je letos v Petrovicích

folklorní soubor Kovářovan. Hlavní cena bohaté tomboly, eukalyptová lavička, putovala o půlnoci ke šťastné rodině Šťastných. Ani ostatní nepř-

opravdu bohatá. Následovat bude ples školní, ochotnický, hasičský a historicky první retro ples.

Křesťanský ples nastal vysokou lafku. Místa v sále byla obsazena do poslední. O předtančení se postaral

šli zkrátka, další věcné ceny, například zvěřina či dorty, udělaly radost mnohým výhercům. Kapela Fragment Band mohla být spokojená také. Od prvních tónů se tančilo i zpívalo. Až do rána.

Sabina Motrincová

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Petrovice – Obecní dům

19. 1. Školní ples

X. školní ples, předtančení devátáků, k tanci a poslechu hraje kapela Signál; 19:30

27. 1. Maškarní ochotnický ples

soutěž o nejlepší masku, k tanci a poslechu hraje kapela Axiom; 20:00

■ Kosova Hora – Sokolovna

20. 1. Ples volejbalistů

pořádají Volejbalisté Kosova Hora, k poslechu a tanci hraje kapela Repete; 19:00

■ Vrchotice – Na Františku

20. 1. Hasičský ples SDH Vrchotice

pořádá SDH Vrchotice; 20:00

■ Ředice – kult. dům

20. 1. Hasičský ples SDH Ředice

k poslechu a tanci hraje Pohoda Team; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club

20. 1. DJ Basslicker

celovečerní party s oblíbeným DJ Basslicker z rádia Kiss; 21:00

27. 1. Live bands: The Beautifuls a Kaktus Verde

koncert kapel The Beautifuls, Kaktus Verde a Jako fakt?; 21:00

■ Sedlčany – kult. dům

23. 1. O lásce a jiných swingových běsech

nový pořad Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers plný jazzu a swingu; 19:30

25. 1. Vláda Hron: One man show 2024

nová zábavná koncertní show Vládi Hrona; 19:30

26. 1. Ples tanečních

19:30

■ Prosenická Lhota

26. 1. Hasičský ples SDH Prosenická Lhota

k poslechu a tanci hraje kapela Ešner band; 20:00

■ Kňovice

27. 1. Hasičský ples SDH Kňovice

■ Vrchotovy Janovice

27. 1. Hasičský ples SDH Vrchotovy Janovice

k tanci a poslechu hraje kapela Bosáci

■ Dublovice – hostinec Na Nový

27. 1. Obecní ples

k tanci a poslechu hraje kapela Klasik; 19:00

■ Nechvalice – kult. dům

27. 1. Hasičský ples SDH Nechvalice

k tanci a poslechu hraje kapela Ešner band; 20:00

■ Osečany – Na Růžku

27. 1. Hasičský ples SDH Osečany

20:00

■ Křepenice

27. 1. Hokejový ples

k tanci i poslechu hraje skupina Podřící; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – muzeum Sanctus Benedictus

výstava fotografií středověké architektury ve sklep-ním prostoru

Česká vrcholná gotika v modelech

výstava 20 fyzických modelů staveb vrcholné gotiky; do 1. 3.

■ Sedlčany – knihovna Fotoflegmatici Sedlčany

popatnácté výstava fotografií členů klubu Fotoflegmatici Sedlčany; do 31. 1.

■ Sedlčany – kult. dům

V krajině i v ateliéru

společná výstava obrazů Zdenka Pátka, Ivety Vodenské a Petra Velebila

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – Komunitní centrum (za farou u kostela sv. Martina)

18. 1. O životním prostředí

beseda se senátorem Petrem Štěpánkem; 18:00

■ Kamýk nad Vltavou – Komunitní centrum

24. 1. Ekvádor

cestovatelská beseda; 17:30

■ Nové Dvory – Dům hasičů

26. 1. Ekvádor

cestovatelská přednáška Jindřicha Částky; 19:30

■ Votice – klášter

24. 1. Madeira – ostrov věčného jara

přednáška cestovatele Petra Nazarovy o portugalském ostrově; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

19. 11. Chlap na zabití

francouzská komedie o tom, jak se profesionální zabiják stane obětí sebevraha; 19:00

27. 1. Klíče na neděli

představení uvádí Divadelní společnost Háta; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům

21. 1. Kouzla noci svatojánské

divadelní rodinnou pohádku uvádí Divadlo Votice; 15:00

30. 1. Hrdý Budžes

úspěšná dramaturgie stejnojmenné prózy spisovatelky Ireny Douskové; 19:30

■ Krásná Hora nad Vltavou – kult. dům

27. 1. Don Quijote de la Ancha

divadelní představení Divadla Klauniky Brno; 19:00

KINO

■ Votice

18. 1. Aristokratka ve varu

česká komedie; 20:00

24. 1. Přání

animovaný muzikál; 17:00

25. 1. Krvavý Johann

český horor; 20:00

■ Sedlčany

18. 1. Sestry z kouřové sauny

filmový klub, dokument; 20:00

19. 1. První den mého života

italské drama, komedie; 20:00

20. 1. Lítá v tom

romantická komedie; 20:00

26. 1. Bastard

historické životopisné drama; 20:00

27. 1. Pokoj zázraků

francouzské drama; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion

17. 1. Pohárové utkání

HC Kačeři Příčovy – AHC Nový Knín; 18:30
HC Domino – HC Kňovice; 20:25

19. 1. Pohárové utkání

AHC Nový Knín – HC Rebel Sázava; 18:30
Novit Neveklov – Rumola; 20:25

20. 1. Pohárové utkání

HC Bubák Chlum – HC River Boys Zvírotice; 12:00
Ševci Nový Knín – HC Medvědi Sedlčany; 14:00

20. 1. Hokejové utkání

TJ Tatran Sedlčany – HC Kobra Praha B; 17:00

21., 28. 1. Veřejné bruslení

14:00–16:00

21. 1. Pohárové utkání

HC Hrádek – HC Domino; 16:30
HC Votice – HC Kňovice; 18:25

21. 1. Pohárové utkání

HC Hrádek – HC Domino; 16:30
HC Votice – HC Kňovice; 18:25
DSK Daleké Dušníky – HC Huroni Vršovice; 20:20

22. 1. Pohárové utkání

Stará garda Štětkovice – HC Bubák Chlum; 18:30

24. 1. Pohárové utkání

Rybníkáři – HC Žabáci Solopysky; 20:25
TJ Slavoj Obecnice – HC Kačeři Příčovy; 18:30
HC Olbramovice – HC Miličín; 20:25

26. 1. Pohárové utkání

TJ Slavoj Obecnice – AHC Nový Knín; 18:30
HC Kačeři Příčovy – HC Čerti Křepenice; 20:25

27. 1. Hokejový zápas

TJ Tatran Sedlčany – HC Nymburský lev

28. 1. Pohárové utkání

HC Hrádek – Novit Neveklov; 16:30
HC Domino – DSK Daleké Dušníky; 18:25
HC Huroni Vršovice – HC Votice; 20:20

29. 1. Pohárové utkání

HC River Boys Zvírotice – HC Rebel Sázava; 18:30
HC Kňovice – Rumola; 20:25

31. 1. Pohárové utkání

HC Žabáci Solopysky – Ševci Nový Knín; 18:30

HC Miličín – Rybníkáři; 20:25

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

17., 24. 1. Hajánek

podvečerní čtení pro děti s logopedickými prvky; 17:00

19. 1. Pohádková babička

čtení pohádek z knih V. Bernatského, navazuje Zimní sportovní výtvarná dílna; 15:00

19. 1. Karel Hvížďala a jeho Karel Schwarzenberg

setkání a vzpomínání s Karlem Hvížďalou uvádí publicista a nakladatel Zdenko Pavelka; 17:00

22. 1. Pišu, píšeš, píšeme

odpolední program pro mladé budoucí autory navštěvující 2. stupeň ZŠ nebo SŠ; 16:00

23. 1. Až na ten konec dobrý

listování knihou Pavla Tomeše, humorný román představí Jana Roškotová a Jitka Jandová; 19:00

26. 1. Pišu, píšeš, píšeme

odpolední program pro mladé budoucí autory navštěvující 1. stupeň ZŠ; 13:00

26. 1. Dřevěná pohoda aneb Stavíme z kostek

odpolední program pro děti, navazuje Stavařská výtvarná dílna; 15:00

26. 1. Srdíčková výtvarná dílna

výroba obrázků na kurzu Šikovné ruce; 18:00

29. 1. Tančící sněhuláci

dopolední program pro rodiny s menšími dětmi, výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

■ Sedlčany – hvězdárna

19., 20., 26., 27. 1. Pozorovací program

18:00–21:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět

Langova rozhledna

otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách
www.sedlcansky-kraj.cz
v rubrice Kalendář.

Macík s Čendou byl v náročných dunách ve vlastním živlu

SEDLČANY/SAÚDSKÁ ARÁBIE

Před třetí etapou, která se jela 8. ledna, byl Martin Macík na třetí pozici. Pondělní etapu zvládl ještě lépe. Rychlostní zkouška měřila 437 km, celkem ale museli zvládnout přes 770 km. Tým MM Technology musel několikrát měnit pneumatiku, přesto dojel na druhém místě a udržel si třetí místo průběžného pořadí.

Start rychlostní zkoušky byl v Al Dawadimi, její trasa do Al Salamiya vedla hodně kamenitým terénem. „Čenda to dneska neměl s gumami úplně jednoduché, ostré kameny si zkrátka vybírají svou daň. Kromě toho je ale jen ošlehaný větveví a má odřený blatník, takže nic, co bychom neměli stihnout opravit v těch dvou hodinách, co dnes na servis po maratonské etapě máme,“ popisoval v cíli mechanik David Švanda.

Třetí etapa ale kromě kamení přinesla také vysoké písečné duny. „Většinu nejvyšších dun jsme přejeli s námořnickou rozvahou, párkrát jsme couvali, ale navigačně jsem dnes spokojený s celou etapou. Neztratil jsem se, všechny body jsme trefili, tak to má být,“ pochvaloval si navigátor František Tomášek.

Martin Macík popisoval etapu jako zpočátku bolavou, ale když se dostali do dun, byl ve svém živlu. „Nejlepší byly poslední kilometry, to jsme jeli kudlu a stáhli jsme na čase, co se dalo. Z druhého místa mám radost a jsem strašně spokojený s tím, jak Čenda funguje.“ Nakonec z toho bylo první etapové vítězství, které jim bylo uděleno po započítání penalizace Aleše Lopraise. V tuto chvíli je čekala noc bez mechaniků a po ní další etapa, tentokrát s 299 měřenými kilometry na 631 km dlouhé trase do Al Hofuf.

Komplikaci přinesly dva neprojeté body

Na čtvrté etapě posádku Macík, Tomášek, Švanda čekala oblaka prachu, která ztěžovala výhled ze závodního kamionu. To bohužel předznamenalo penalizaci za dva neprojeté body, díky které se posádka neposunula ze třetí příčky výše, i když zajela velmi dobrý čas. „Dneska se jelo dobře, bylo to rychlé, soubor

nem bez větších zádrhelů: „Je to parádní stroj a povedlo se nám ho dobře připravit a vyladit. Z toho mám letos opravdu radost, obzvlášť po tom, co jsme včera měli na servis jen dvě hodiny.“

Další etapa, v pořadí pátá, slibovala kratší kilometrůž plnou vysokých dun. Tu si sedlcanská posádka opravdu užila a navíc přijela do cíle jako první. „Čenda dneska přes duny doslova letěl. Vyplatilo se ho včera pořádně při-

je se soupeři pro mě byly vítaným zpestřením. Bohužel v prachu se nám nepovedlo trefit dva body, což znamená 30 minut penalizaci. To je samozřejmě nepřijemné, ale i to je Dakar. Nevěšíme hlavu a zítra začneme postupně stahovat,“ hodnotil situaci v cíli Martin Macík. „Já jsem z toho dneska samozřejmě špatný, takové chyby by se neměly stávat. S klukama se ale nevzdáváme, budeme bojovat dál a děkujeme všem fanouškům za pravidelnou dávku podpory,“ přidal navigátor František Tomášek.

Čendu, tedy kamion Iveco, si pochvaluje i palubní mechanik David Švanda. Podle vlastních slov si nemůže na nic stěžovat, Čenda se probíjí nelehkým teré-

pravit, je úplně v pořádku a báječně si poradil i s vysokou venkovní teplotou. Takže za mě pořád dobré a jen tak dál,“ pochvaloval si David Švanda. Podle navigátora Tomáška bylo nejdůležitější navést Macíka přes duny tak, aby někde nezůstal viset a nemusel couvat.

„Takové etapy mám rád. Vypalovačka od začátku do konce, nádherné duny, přes které Čenda občas letěl vzduchem. Dojížděli jsme skoro za tmy, ale stálo to za to. Z vítězství mám ohromnou radost a dodává nám to energii do dalších závodních dní,“ hodnotil v cíli spokojeně Macík.

Letošní Dakar přinesl novinku

Také další etapa, šestá, se měla jet v oblasti Empty Quarter, která je plná dun vysokých až 250 metrů. Šlo o premiéru speciální dvou denní etapy nazvané 48h Chrono. Samotné posádky si měly určit, jak velkou část 572 kilometrové etapy ujedou první den a kolik si jí nechají na další. Na cestě bylo připravených sedm bivaků s tím, že u každého bylo dáno, kdy je v něm možné zastavit. V posledním bivaku, ve kterém po-

vý kamion se svou posádkou dorazil do bivaku C na prvním místě. „Co víme, tak Čenda i posádka jsou v pořádku v bivaku, ve kterém dnes přenocují. Podle časů a mapy mají dnes za sebou mimořádně náročnou jízdu, uvidíme, jak dobře se jim pojede zítra. Z bivaku vyrazí hned brzy ráno do druhé části etapy,“ sdělil Pabiška.

„Na to, jaké jsme museli občas vyjet Alpy, je na tom Čenda dobře. Máme trochu poškozené blatníky a kapotu, ale to je kosmetika, to dneska opravíme. Každopádně za mě nezapomenutelná etapa, ve které se Čenda opět osvědčil,“ pochvaloval si v cíli náročné etapy mechanik David Švanda. „Byly to opravdu obrovské duny, museli jsme hodně najíždět a jediná chyba by znamenala, že se můžeme klidně převrátit. Ne každý kamion a řidič si s tím poradí. Palec nahoru pořadatelům, byla to příjemná nová vložka, i když jsme emocionálně úplně hotoví,“ přidal své dojmy z dvoudenní etapy navigátor František Tomášek.

A jak tuto novinku zhodnotil Čendův pilot Martin Macík? „Za mě se 48h Chrono povedlo. Bylo to extrémně náročné zvládnout, ale stálo to za to. Máme za sebou dva dny v obrovských členitých dunách, přespání v polních podmínkách ve stanech a najeto víc jak 500 kilometrů. Myslím, že s kamionem jsem se naprosto sžil a díky tomu jsem schopný se pouštět do věcí, do kterých bych se třeba dřív nepouštěl. Mám ohromnou radost, že jsme to společně s klukama zvládli a samozřejmě i z výsledku, pro který jsme udělali maximum.“

Na volný den se musela posádka i s Čendou přesunout do Rijádu. „Na to, jaké jsme museli občas vyjet Alpy, je na tom Čenda dobře. Máme trochu poškozené blatníky a kapotu, ale to je kosmetika, to dneska opravíme. Každopádně za mě nezapomenutelná etapa, ve které se Čenda opět osvědčil,“ pochvaloval si v cíli náročné etapy mechanik David Švanda. „Byly to opravdu obrovské duny, museli jsme hodně najíždět a jediná chyba by znamenala, že se můžeme klidně převrátit. Ne každý kamion a řidič si s tím poradí. Palec nahoru pořadatelům, byla to příjemná nová vložka, i když jsme emocionálně úplně hotoví,“ přidal své dojmy z dvoudenní etapy navigátor František Tomášek.

Podle informací týmového manažera Martina Pabišky se plán dařilo plnit, i když i on měl informace díky absenci signálu v poušti jen kusé. Oranžo-

vý kamion se svou posádkou dorazil do bivaku C na prvním místě. „Co víme, tak Čenda i posádka jsou v pořádku v bivaku, ve kterém dnes přenocují. Podle časů a mapy mají dnes za sebou mimořádně náročnou jízdu, uvidíme, jak dobře se jim pojede zítra. Z bivaku vyrazí hned brzy ráno do druhé části etapy,“ sdělil Pabiška.

Na volný den se musela posádka i s Čendou přesunout do Rijádu.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Hokejisté Tatranu bojují o play-off zatím úspěšně

HC Smíchov 1913 – Tatran Sedlčany 3:7 (0:1, 0:5, 3:1)

PRAHA V sedmnáctém kole krajské soutěže se v sobotu 13. ledna utkali hokejisté Tatranu na jeho ledě se soupeřem, kterého v minulém vzájemném utkání zdolali doma 7:2. Také tentokrát byl výsledek podobný, jenom jednotlivé třetiny byly rozdílné.

„Náš soupeř má svoji kvalitu, a ačkoliv výsledek

se zdá být jednoznačný, neměli jsme to jednoduché,“ uvedl po návratu do Sedlčan trenér Karel Pospíšil. „Musím říct, že nám hodně pomohl náš brankář Simer, kterému se zápas opravdu povedl, a to i proto, že hráče soupeře dobře zná. Dříve chytal právě za domácí, od nich přešel k nám a já jsem ho i z tohoto důvodu nechal chytat. Myslím si, že se to vyplatilo, protože Simer měl po dvě třetiny

svoji branku zavřenou.“ Vedení se Tatran ujal v čase 15.48 zásluhou Libora Béma, ale svůj náskok pořádně začal navyšovat až před polovinou utkání, kdy se dvakrát trefil Zdeněk Burian. V čase 31.22 zvýšil na 0:4 Ondra Spilka, v čase 37.47 přidal pátý gól Lukáš Petržilka a čtyřicet vteřin před druhým klaksonem se trefil opět Spilka. Do třetí třetiny domácí vyměnili brankáře a možná tak trochu

litovali, že u nich nezůstal ten, který chytal na druhé straně. „Soupeř ve druhé třetině svoji hru trochu otevřel, nám se dařilo střílet góly, z nichž některé byly docela jednoduché, a utkání bylo před třetí třetinou rozhodnuté. V ní jsme začali dělat chyby, soupeř je využil a začal se trochu dostávat do hry, ale náskok už byl takový, že poznal, že už je pozdě,“ zhodnotil závěr utkání trenér Pospíšil.

Tatran si v tabulce polepšil o jedno místo. Protože dosud čtvrtí hořovičtí Cvočkaři prohráli s béčkem Kobry, čtvrtá příčka, zajišťující play-off, nyní patří sedlcanským hokejistům. Zatím ale nemají nic jistého. Stačí jednou nebo dvakrát prohrát a mohou klesnout opět na pátou příčku. V dalším kole se hokejisté Tatranu utkají v sobotu 20. ledna od 17 hodin právě s týmem HC Kobra Praha B.

David Myslíkovjan

Aleš Pelikán získal ocenění fair play na celostátním galavečeru neprofesionálního fotbalu

Dokončení ze strany 1 upadl na zem. Sedlcanský učitel před sebou měl volný prostor a situace mohla skončit gólem pro Petrovické. Jenže poté, co si Aleš všiml, že jeho soupeř leží v bolesti, přerušil akci tak, že míč kopl za brankovou čáru a šel zraněnému pomoc. „První myšlenka byla, že by člověk mohl dát

gól, ale potom jsem si říkal, že by bylo asi fěr ten míč odkopnout,“ řekl v reportáži České televize, která galavečer vysílala. „Chvilí jsem zaváhal, protože jako první jsem viděl volný prostor a mávající spoluhráče, kteří jsou hladoví, chtějí dát ten gól, ale potom jsem si říkal, že jsem toho hráče vlastně úplně neobebral, když se

zranil, tak jsem ten míč zakopl,“ doplňuje.

A i když zápas nakonec vyhráli Dobříšští, tak mu tento čin fair play žádný ze spoluhráčů nevyčítal. Galavečeru se Aleš Pelikán účastnit nemohl, protože právě plnil své pedagogické povinnosti na lyžařském kurzu v Krkonoších. Cenu za něj převzal sekre-

tář a hráč týmu SK Petrovice Vít Zrůbek. „Já tady mít ještě jednu cenu fair play, tak mu ji dám hned, protože to je muž, který dal opět přednost své škole, než aby si převzal na takto významném galavečeru své individuální ocenění. To je neuvěřitelné!“ podotkl moderátor večera Jiří Pelnář.

Ani doma na něj nezapo-

mněli. Kromě radosti rodiny a známých tuto cenu se svým učitelem oslavili i jeho studenti a žáci. Na tabuli, kde byl symbolicky nakreslený obrys pelikána, mu někteří napsali blahopřání, nebo jiné vzkazy. Jiní ho zase doslova nosili na ramenou. Je jisté, že na tento zápas Aleš nikdy nezapomene.

Filip Špale

Turnaj registrovaných stolních tenistů se nesl ve znamení kulatých narozenin dvou členů

SEDLČANY Nad nízkou sítkou se utkali v závěru roku registrovaní stolní tenisté, hrající v různých soutěžích. Jak sami hráči Tatranu říkají, po dlouhá léta se řídí tím, že po svátečním hodování je nutné, aby přišlo sportování.

Letošní turnaj v sedlcanské sokolovně byl ale poněkud jiný než předchozí, protože dva dlouhodobí členové Tatranu slavili kulaté narozeniny. Rudolf Homolka osmdesáté a opora třetiligového týmu Jiří Kocura šedesáté. „Věk nechává Jirku naprosto chladným a úspěšně prohání i o pětadvacet let mladší soupeře,“ uvedl před zahájením turnaje Pavel Poslední, který měl na starosti organizaci turnaje. Pa-

vel rozdělil hráče po šesti do třech skupin, v nichž hrál každý s každým na dva sety. Na základě výsledků ze skupin došlo k nasazení do vyřazovacího pavouka. V něm se hrálo již na tři vítězné sety, a některé výsledky byly pěknou divočinou.

„Po letech se zúčastnili hráči od ligových soutěží až po žákovské, a proto se musel projevit velký rozdíl ve výkonnosti,“ připomněl Pavel Poslední, a tak v úloze pořadatele musel zasáhnout a tu a tam v pomoci k větší vyrovnanosti výsledku. Proto byli v odpovídajících zápasech zvýhodněni hráči, kteří nejsou ve vyšších soutěžích, a tak na začátku zápasu, ještě než se začalo hrát byl

stav v jejich prospěch 6:0. Nakonec se to ukázalo jako velmi těžké, protože sety se hrály do jedenácti bodů, a doplatil na to zejména Radovan Faktor, který byl největším aspirantem na vítězství. V konečném pořadí turnaje nakonec obsadil sedmou příčku.

„Kdo ale umí, ten umí, s nástrahami turnaje si bravurně poradil Jirka Kocura, a na druhém místě skončil Míra Barda z Kovářova, který Jirku trápil a k velkému úspěchu mu chyběl jenom malý kousek. Míra v turnaji sbíral cenu za cenu, vyhrál totiž cenu Otesánek turnaje, určenou pro hráče, který toho mezi sety nejvíce spořádal. Na třetím místě skončil sedlcanský Pavel

Jiroušek, hrající za Zdice, a na čtvrté příčce byl Michal Procházka, který je oporou C družstva Tatranu,“ představil nejúspěšnější hráče Pavel Poslední.

Vložena byla i čtyřhra a páry hráčů byly sestaveny podle výsledků dvouher. Chuť si spravil Radovan Faktor, který společně s Jiřím Mošanským z Klučenic vyhrál. Druzí skončili Martin Šíp se Zdeňkem Kuncem a třetí Jaromír Janda s Pavlem Posledním. Ocenění byli i mládežníci, nebojšové Dominik Stibor a Tadeáš Faktor z líhně Radovana Faktora, kteří se nebojí poměřit s ostřílenými borci.

Nejprestižnější mládežnickou cenou je Skokan roku a získal ji Vojta Ma-

tuška, který se zapojuje i do mistrovských zápasů dospělých. „Když bude pokračovat tímto tempem, dávám tomu maximálně dva roky a zaklepe na dveře ligových soutěží,“ uzavřel Pavel Poslední.

David Myslíkovjan

ASIMINA
OBCHOD S ČAJI, KOŘENÍM A PŘÍRODNÍMI POCHOUTKAMI

Sedlčany, Tyrsova 138
Po–Pá 8⁰⁰–17⁰⁰
So 8⁰⁰–11³⁰

ČAJE, KOŘENÍ, RAKYTNÍKOVÉ DOBROTY, OVOCE V ALKOHOLU, SUŠENÉ PLODY, ŠTÁVY, SIRUPY, MEDOVINY A DALŠÍ VÝROBKY

www.asimina.cz

Hokejisté Obecnice se v duelu se Štětkoviciemi blýskli několika brilantními akcemi, Stará garda snižovala až v závěru utkání

SEDLČANY V dlouhodobé pohárové soutěži hobby hokejistů se v úvodu této sezóny příliš nedařilo jednomu ze spolufavoritů, Obecnici. Slavoj ztrácel body nejenom z důvodu porážek, ale několikrát i proto, že tým neposkládal dostatečný počet hráčů a nemohl k zápasu nastoupit. Nyní už ale Obecnice šlape naplno.

Zkraje minulého týdne se Slavoj střetl s dalším z favoritů první ligy, s chlupci od vody ze Zvírotic a dlouho to vypadalo, že v utkání nepadne ani jedna branka. Nakonec padly tři, a to až v závěrečné třetině, když se za Zvírotice jednou trefil Miroslav Čermák a za Obecnici dvakrát Martin Kovács. Vzápětí Slavoj nastoupil na led, aby se střetl s dalším několikanásobným vítězem poháru, týmem Štětkovice.

TJ Slavoj Obecnice – Stará garda Štětkovice 7:2 (2:0, 3:0, 2:2)

Po pěti minutách hry předvedla dvojice hráčů Slavoj unik, který pokud by byl zaznamenán, mohl by se začínajícím hokejistům pouštět jako instruktážní záznam přesné kombinace. Libor Procházka společně s Martinem Kováčsem zůstali téměř osamoceni na útočné modré čáře, několikrát si to ve sprintu ťukli a prvně

jmenovaný nekompromisně zakončil – 1:0. O dvě minuty později mohla Obecnice po dalším úniku jiné dvojice hráčů svůj náskok navýšit, ale jejich zakončení tentokrát brankář Štětkovice zlikvidoval. Otočka forvarda Slavoj před střelou byla pěkná na pohled, avšak efekt nepřinesla. Následoval třetí nájezd, ke kterému se až od středové červené čáry odhodlal Tomáš Střeska a útočník Obecnice s přehledem zvýšil na 2:0. V závěru třetiny rozehráł Slavoj přesilovku, nevyužil ji, ale přesto mohl ještě dát třetí gól. Pár vteřin před prvním klaksonem však osamoceného útočníka vychytil štětkovický brankář.

V 5. minutě druhé třetiny Obecnice zvýšila na 3:0, když střelu Kovács se středu kruhu gólman Staré gardy vyrazil před sebe, ale na dorážku Procházky už nestačil. Pět minut před druhou sirénou přidal čtvrtý gól Petr Juhász a za chvíli pátý Kovács. Vzhledem ke stálé převaze Obecnice bylo zřejmé, kdo v tomto duelu bude brát dva body, zvlášť když po dvou minutách závěrečné části hry zvýšil na 6:0 Juhász a po dalších třech minutách přidal sedmý gól Ondřej Mandík. Teprve potom se dostala ke slovu i Stará garda a vysokou porážku zmírnil dvěma brankami Jiří Kahoun.

Výsledky

1. liga: Sázava–Křepeň 10:6, AHC Nový Knín–Chlum 4:4, Zvírotice–Obecnice 1:2, Štětkovice–Příčovy 6:3, Křepeň–Zvírotice 3:10, Obecnice–Štětkovice 7:2, Chlum–Sázava 3:6. Do nového týdne vstupovala na prvním místě dvanáctibodová Sázava, o dva body méně měly týmy Zvírotic a Obecnice. Všechna tato tři mužstva odehrála ve druhé fázi turnaje sedm zápasů. Poslední osmý AHC Nový Knín si připsal do tabulky první bod.

2. liga: Kňovice–Hrádek 6:5, Rumola – Daleké Dušníky 3:2, Neveklov–Votice 8:5, Vršovice–Domino 5:5, Domino–Neveklov 8:6. První Vršovice měly před naší uzávěrkou po šesti utkáních deset bodů, druhé Domino jich nasbíralo devět a třetí Kňovice, které měly jedno utkání k dobru, osm. Poslední osmé Daleké Dušníky zůstaly na jednom bodu.

3. liga: Medvědi–Olbramovice 4:5, Štětkovice B – Rybníkáři 15:1, Solopysky–Miličín 1:4, Olbramovice–Solopysky 3:2, Rybníkáři–Medvědi 3:4. Osmibodová rezerva Štětkovice si udržuje jeden bod náskoku před druhými sedlčanskými Medvědy, a to má ještě jedno utkání k dobru. Třetí Olbramovice získaly stejně jako Medvědi sedm bodů. Poslední sedmí Rybníkáři mají body dva.

David Myslikovjan

Jeseničtí fotbalisté hrají soutěže ve všech věkových kategoriích

JESENICE Do nového roku vstoupili členové TJ Sokola Jesenice výroční členskou schůzí 12. ledna ve společenském sále spolkového domu.

Bilancování fotbalového roku 2023 se ujal předseda výkonného výboru Miroslav Hrstka. Připomněl nejdůležitější události minulého roku. „Podařilo se nám uskutečnit tři dotační programy. Finanční zabezpečení

dosáhlo mužstvo starších žáků v tabulce okresního přeboru. Mladší příprava v konkurenci 24 mužstev obsadila 3. místo a mladší žáci v okresním přeboru obsadili 5. místo.“

Jesenický fotbal potřebuje novou tréninkovou plochu. Prvním krokem ke splnění tohoto záměru se stalo vykácení stromů v prostoru za současným travnatým hřištěm. „Tohoto úkolu se

Nedrahovický starosta Čestmír Sosnovec (vlevo) nepřijímá výročku s prázdnou.

zajistila Národní sportovní agentura, Obec Jesenice a TJ Sokol Jesenice. A tak je v našem sportovním areálu k dispozici nový venkovní víceúčelový kurt s asfaltovým povrchem, travnaté hřiště se zabudovaným automatickým závlahovým systémem a areál zdobí nové oplocení podél Sedleckého potoka.“ A pokračoval. „Jen málo fotbalových oddílů z Příbramska se dnes může pochlubit tím, že obsazuje soutěže ve všech věkových kategoriích. Umístění spolkových mužstev v okresních soutěžích potvrdilo, že jesenická mužstva měla dobrou fotbalovou formu. Muži v tabulce III. třídy ve skupině B obsadili 2. místo a stejného umístění

ujali členové SDH Dobrošovice. Motiv vzájemné spolupráce byl zcela prozaický – děti členů dobrošovického hasičského sboru hrají za Jesenici fotbal,“ uvedl také Hrstka. „Terénní úpravy zajistila firma Bílek a ostatní práce členové TJ Sokol Jesenice.“

V závěru výroční zprávy nastínil předseda výkonného výboru nejdůležitější spolkové akce v letošním roce: „...výstavbu nového tréninkového hřiště, rekonstrukci sociálního zařízení ve spolkovém domě, získání dotace pro vybudování nových střídaček pro domácí a hostující mužstvo, uspořádání plesu sportovců a letní taneční zábavy.“

František Vávra

Situace áčka začíná být nepříjemná

PŘÍBRAM/SEDLČANY V pátek 12. ledna se v Příbrami konal Přebor základních škol jihozápadního regionu Středočeského kraje. Vítězem se stala 2. ZŠ Projevení Sedlčany v sestavě Alžběta Jindráková, Ota Jindrák, Vít Weidenthaler, Daniel Jan Lauda a Vik-

torie Holcmanová. Školní družstvo vyhrálo všechna čtyři utkání.

V sobotu 13. ledna se v sedlčanském kulturním domě konal Středočeský krajský přebor družstev mládeže – skupina A (jih). ŠK KDJS Sedlčany obsadil 3. místo v sestavě Matěj

Jakub Pejša, Matěj Zeman, Lenka Kváčová, Adam Pejřimovský, Šimon Šťastný, Alžběta Jindráková, Ota Jindrák a Pavel Novotný. Trenér Petr Havelka nechal hráče prostřídat, aby si zahráli, pokud možno, všichni, kteří přišli.

A také v neděli 14. led-

na se v Sedlčanech souperilo nad černobílými šachovnicemi. V týmových soutěžích dospělých se utkal tým A s Neratovicemi C a tým B s Jinci B. V krajské soutěži přibyla áčku do tabulky další hra, tentokrát 2:6. Situace začíná být nepříjemná.

Na druhou stranu, céčko Neratovic bylo jasným favoritem a rozhodující zápasy nalosovány až v dalších kolech. Běčko naopak potvrdilo roli favorita a zvítězilo nad Jinci B 3,5:1,5 a drží se v čelní skupině.

Pavel Vohnout

KOMENTÁŘ

Alenka v říši divů

Bud' Alena Schillerová z hnutí ANO nechápe základní souvislosti. Anebo je chápe, a přesto voličům nahává bludy. Těžko říct, co je horší. Prohlásit, že nepotřebujeme rychlým tempem posilovat naši armádu, protože chceme žít v míru, je v kontextu dnešní doby naprosto strašlivá věta. Nepotřebujeme investovat do nemocnic, protože chceme být zdraví. Ve vyspělé demokracii by takovým oblbujícím žvástem skončila její politická kariéra. Ale ona neskončila ani poté, co utratila několik milionů z peněz ministerstva za své romantické fotky na sociálních sítích. Vyspělá demokracie totiž předpokládá vyspělé voliče.

Generál Karel Řehka nebo ministr zahraničí Jan Lipavský celkem věcně a pragmaticky upozorňují na reálné nebezpečí, kte-

rému můžeme v blízké budoucnosti čelit a jako zodpovědní lidé vyzývají k tomu, abychom se na takové těžké situace připravovali. Když nenastanou, jen dobře. Reakce nedospělé části naší společnosti byla příkladně hysterická. Nestrašte nás, proč hned myslet na nehorší.

Když švédský ministr obrany prohlásil prakticky totéž, co generál Řehka, dostalo se mu pochopení a podpory, přestože Švédové neválčili přes 200 let. Chápu, že situace je vážná. Rusko se vysmívá Švédům, že jsou paranoidní. Vzpomenete si, jak se takto vysmívali naposledy? Jen několik dní poté zaútočili a Kyjev pročešávala komanda ruských speciálních jednotek s rozkazem najít a zavraždit prezidenta Zelenského.

Zároveň vyplouvá

na povrch, jak silně tlačil bývalý prezident Trump na Evropu, aby se konečně postavila na vlastní nohy. Dokonce vyhrožoval, že USA opustí NATO, a pokud Rusko na Evropu zaútočí, americká armáda ji v tom nechá. US army tvoří 80% celkové síly NATO. Ubohé trosky, v něž se proměnily původně bojeschopné evropské armády z rozhodnutí pomatených figurek jako je Alena, by ruská armáda slupla jako jednohubky. Ale i kdyby při nás Američané zůstali, je tu Thaj-wan nebo Blízký východ. Je bezpodmínečně nutné, abychom rychle posílili. Jednak snížíme vlastní závislost na americké armádě, druhak jí budeme důstojnými partnery, o které se i ona bude moct opřít, když půjde globálně do tuhého.

Bohumil Vohanka

GLOSA

Právo, zodpovědnost a spravedlnost

Když se mě kdysi týkala privatizace nemovitostí, konal se proces podle předávací smlouvy. Ta měla jednoduché znění – se spoluvlastníkem každý dostáváme ideální polovinu. Radil jsem se v Příbrami s advokátkou, zda je to z mnoha důvodů tak spravedlivé. Ona řekla, že není, ale že spravedlnost u ní nemám hledat, jen soulad něčeho s nějakým zákonem. Od té doby jsem občas vnímal některá právní řešení problémů jako snahu našroubovat to na platný zákon, protože na spravedlivé řešení zákon nemáme.

Konalo se úvodní (veřejné) jednání Ústavního soudu o loňské regulaci dů-

chodů. Ústavní soud nemá jednoduchou situaci. Podle mého není možné na něj házet každé rozhodnutí moci výkonné, která má především na svých bedrech odpovědnost o stát a starosti se státními financemi.

Jsem zvědav, zda Ústavní soud bude slovy té mojí advokátky dávat najevo, že nemáme čekat spravedlnost, natož moudrost. Víme, jak přes všechny snahy o redukci zákonů již zbytečných, je spousta nových zákonů. A mnohé nám přibýly vlastně jen proto, že musely třeba zakázat něco, co zakazovat nebylo třeba, protože to prostě bylo nemorální.

Ve věci důchodů vyslechl Ústavní soud zatím obě strany – vládu a opozici.

A nyní musí zvážit správnost a dodržení pravidel o jednacím řádu sněmovny. Možná se z jeho rozhodnutí nakonec stane precedens, který bude moudře respektovat spravedlnost a státní odpovědnost.

Vladimír Roškot

SLOUPEK

Prověřovat není vůbec na škodu

Po příchodu z nákupu na mě z kastlíku na poštu vykoukla nenápadná obálka s názvem společnosti, která mi nic neříká. Asi zase nějaké propagační materiály. Udělám si kafe a ze zvědavosti se podívám, copak mi asi píšou.

Káva mi zhořkla na jazyku. Dle doručeného dopisu dlužím tři tisíce na povinném ručení. Neprodlená úhrada je nutná, jinak bude penále a asi mi i useknou prsty. Dlužím údajně už od září, kdy jsem si koupila auto. Sakra, co to je? Vždyť jsem všechno zaplatila okamžitě už při přebírání vozidla a podepsání smlouvy. Nikdy se mi nestalo, že bych cokoliv platila se zpožděním. Moje motto: „Chodím včas, platím včas“ je nejspíš někde v černé díře!

Zapínám si mobilní aplikaci mojí banky. Hledám září, ano platba odešla na pojišťovnu, vše v pořádku. Tak co to zatracené je? Volám na přiložené telefonní číslo. Operátorku informuji, že si hovor, stejně jako ona společnost nahrávám. Několikrát se mi to velmi vyplatilo. Při rozhovoru konstatuje, že mám u jejich společnosti dluh. Prý nepla-

tím povinné ručení. Pulzuje mi krev ve spáncích. Kam teda odešla platba v září? Co je to za blbost? Prý to budou prověřovat. Doporučuji mi urychleně dluh zaplatit. Na prověření mají až měsíc.

Po zavěšení na nic nečeskám. Volám na moji pojišťovnu, což jsem určitě měla udělat jako první. V pojišťovně žádný problém není, vše mám řádně zapláceno, smlouva běží. Žádné nedoplatky, žádné chyby. Operátorka mě několikrát ujistí, že je vše v naprostém pořádku. Rozhodně nic neplatit! Připadám si jako blázen. Mám po náladě. Na další telefonát na první společnost nemám už náladu ani čas. Nebyla bych asi slušná.

Posílám e-mail. Nic platit nebudu, máte tam bordel, chcete akorát okrádat lidi! Šmejdi! Ne – piši mail samozřejmě slušně a žádám o urychlené vysvětlení. Proč chtějí platit, když na mé straně žádný problém nevznikl. Co je psáno, je dáno. Ať mám něco v ruce, kdyby náhodou. Omluva přichází za dva dny. Údajně došlo k nějaké chybě. Jenže mě ta chyba málem stála skoro tři tisíce...

Jana Motrincová

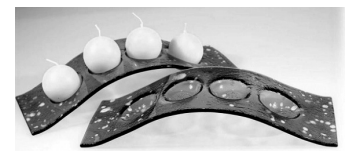
NÁBYTEK KUNC

Strojírenská 859, Sedlčany tel.: 739 026 969 www.nabytekkunc.cz

VÝPRODEJ bytových doplňků a bytového textilu

obrazy, vázy, svícny, svíčky, hodiny, lucerny

SLEVA 10 %

SLEVA PLATÍ DO 31. 1. 2024 I NA ZLEVNĚNÉ ZBOŽÍ

